

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

For det første tilpasser forslaget visse bestemmelser i momsloven til 6. momsdirektiv.

For det andet gennemfører forslaget bestemmelserne om den momsmæssige behandling af leveringer af radio- og tv-spredningstjenester i Rådets direktiv 2002/38/EF.

For det tredje gennemfører forslaget bestemmelserne om den momsmæssige behandling af elektroniske tjenesteydelser i ovennævnte direktiv.

Tilpasning til 6. momsdirektiv

Efter den gældende momslovs § 15, stk. 1, skal ydelser som hovedregel beskattes i det land, hvor den, der leverer ydelsen, er etableret. Loven fastsætter en række undtagelser fra denne hovedregel, hvoraf den væsentligste undtagelse findes i § 18, hvor det for en række ydelser fastslås, at leveringsstedet (beskatningsstedet) er det sted (land), hvor aftageren er etableret.

Det foreslås, at denne undtagelse flyttes hen i umiddelbar tilknytning til hovedreglen i § 15, stk. 1, som § 15, stk. 2-4, hvorved der skabes en bedre sammenhæng mellem bestemmelserne.

For ydelser nævnt i 6. momsdirektivs gældende artikel 9, stk. 2, litra e, giver direktivet i artikel 9, stk. 3, medlemslandene mulighed for at flytte leveringsstedet, hvis dette ikke passer med det sted, hvor ydelsen faktisk er benyttet eller udnyttet. Leveringsstedet kan således flyttes uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes uden for EU, og flyttes til indlandet fra uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes i indlandet. I den gældende § 18 er disse muligheder for flytning af leveringsstedet kun delvist anvendt, idet det ikke er muligt at flytte leveringsstedet fra Danmark, hvis en ikke-momspligtig kunde i Danmark køber en ydelse fra et andet EU-land, men ydelsen faktisk benyttes uden for EU, eller hvis en i Danmark etableret køber eller sælger henholdsvis køber eller sælger en ydelse fra et sted uden for EU, men denne faktisk benyttes i et andet EU-land. Samtidig vurderes det, at de gældende bestemmelser i lovens § 18, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, er en overfortolkning af de muligheder, som direktivet giver for flytning af leveringsstedet, idet leveringsstedet fastsættes her i landet, hvis ydelsen benyttes her i landet eller i et andet EU-land. Efter direktivet kan leveringsstedet kun flyttes til indlandet, hvis ydelsen benyttes i indlandet – ikke hvis den benyttes i et andet EU-land.

Ved forslaget er bestemmelserne fra den gældende § 18 udformet således, at der gives alle de muligheder for flytning af leveringsstedet henholdsvis til Danmark og ud af Danmark, som direktivet giver mulighed for. Det vil sige, at leveringsstedet flyttes fra Danmark til uden for EU, hvis ydelsen benyttes uden for EU, og leveringsstedet flyttes til Danmark fra uden for EU, hvis ydelsen benyttes i Danmark.

Da direktivet kun opererer med ét beskatningssted, må det fastlægges, hvor ydelsen er benyttet i tilfælde, hvor ydelsen benyttes flere steder. Direktivet anvender ordlyden »faktisk benyttet«, men definerer ikke dette nærmere.

Fra dansk side har vi hidtil defineret »faktisk« som værende »udelukkende«. Forslaget følger anbefalingen fra Arbejdsgruppen om momsloven og 6. momsdirektiv om, at direktivets ordlyd »faktisk« bruges i momsloven. Årsagen hertil er for det første, at ordet »faktisk« indebærer, at man skal tage stilling til den konkrete udnyttelse og ikke en potentiel udnyttelse (som f.eks. en reklameydelse på Internettet kan give mulighed for). Brugen af »udelukkende« indebærer ikke umiddelbart denne sondring. For det andet giver brugen af »faktisk« mulighed for, at en flytning af leveringsstedet kan finde sted også i tilfælde, hvor en ydelse anvendes flere steder.

Når en ydelse anvendes såvel uden for EU som i Danmark, må leveringsstedet fastlægges alt efter, hvor ydelsen primært er tiltænkt at skulle benyttes samt efter, hvor den overvejende benyttes. At en ydelse faktisk anvendes uden for EU, betyder derfor efter forslagets bestemmelser, at ydelsen primært er tiltænkt anvendt uden for EU og i overvejende grad også konkret anvendes der, hvorefter leveringsstedet er uden for EU. Er en ydelse derimod primært tiltænkt anvendt her i landet og i overvejende grad anvendes her, er leveringsstedet her, selv om ydelsen i et mindre omfang kan anvendes og eventuelt bliver anvendt uden for EU.

Det foreslåede § 16, stk. 1, svarer til gældende lovs § 15, stk. 2.

Ligesom 6. momsdirektiv giver mulighed for flytning af leveringsstedet for de ydelser, som er nævnt i gældende momslovs § 18, giver direktivet mulighed for flytning af leveringsstedet for udlejning af transportmidler. Den gældende bestemmelse i momslovens § 15, stk. 2, som foreslås at blive § 16, stk. 1, fastsætter, at leveringsstedet for udlejning af transportmidler ikke er her i landet, hvis transportmidlet udelukkende benyttes uden for EU. En bestemmelse om, at leveringsstedet flyttes til Danmark fra uden for